

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21C/203/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314209840
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8314209840.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti žalovanému Q. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom J. XXXX/X, XXX XX Z., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Z. K., pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, v konaní o zaplatenie 317,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 13.8.2014 voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 317,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 26.5.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 16.12.2008 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1128,59,- eur. Poskytnutý úver spolu s dohodnutým úrokom sa žalovaný zaviazal splatiť v 30-mesačných splátkach vo výške 68,98 eur v termíne splatnosti splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania so splatením splátok už pri splátke č. 17 a do uplatnenia práva žalobcu podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka zaplatil sumu 1751,50 eur. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky č. 26 o viac ako tri mesiace, preto žalobca uplatnil právo na zosplatenie úveru, pričom žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 317,90 eur dňa 25.5.2011. Žalobca sa okrem istiny domáhal zaplatenia zákonného úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k prvému dňu omeškania. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca doložil súdu oznámenie o zosplatení úveru z 4.5.2011, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, zmluvu o revolvingovom úvere z 16.12.2008, zmluvné dojednanie k zmluve o revolvingovom úvere, oznámenie veriteľa o schválení úveru, doručky, výpis z karty klienta a výpis z obchodného registra žalobcu.

Postupom podľa ustanovenia § 29 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku súd uznesením zo dňa 20.4.2015 č.k. 21C/203/2015-39 ustanovil žalovanému opatrovníka na zastupovanie, ochranu oprávnených záujmov a preberanie zásielok z dôvodu, že pobyt žalovaného súdu nebol známy, a to napriek vykonanému šetreniu po jeho pobyte.

Na pojednávanie nariadené na deň 22.5.2015 sa účastníci ani právny zástupca žalobcu a opatrovníčka žalovaného nedostavili, pričom predvolanie na pojednávanie im bolo riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčasť ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 19.5.2015 a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Opatrovníčka žalovaného rovnako svoju neúčasť ospravedlnila písomným podaním doručeným súdu dňa 5.5.2015 a súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti. Preto v zmysle ustanovenia § 101 odsek 2 Občianskeho súdneho poriadku vec bola prejednaná bez prítomnosti účastníkov konania a ich zástupcov s prihliadnutím na obsah spisu a vykonané dokazovanie.

Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu a to predovšetkým so žalobou, oznámením o zosplatnení, žiadosťou o poskytnutie revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru, výpisom z karty dlžníka, výpisom z obchodného registra, výzvou súdu na žalobcu, vyjadrením žalobcu a zistil tento skutkový stav.

Zo žiadosti o poskytnutie revolvingovom úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.12.2008, z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 16.12.2008 a z výpisu karty žalovaného vyplýva, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 1.128,59,- eur.

Reálne však žalobca poskytol žalovanému sumu vo výške 1.016,86 eur, pretože si hneď na začiatku započítal odmenu - odplatu za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 111,73 eur (bod 9.1 zmluvy). Uvedený úver sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi v 30-mesačných splátkach vo výške 68,98 eur. Zmluvná odmena za poskytnutie úveru podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru a zmluvy bola vo výške 682,87 eur. Celkovo mal žalovaný zaplatiť žalobcovi vrátane dohodnutej odplaty za tento úver sumu 2.069,40 eur (30 splátok x 68,98 eur). Žalovaný doteraz reálne vrátil žalobcovi sumu 1751,50 eur, pričom táto suma vyplýva z karty klienta predloženej žalobcom ako i z vyjadrenia žalobcu zo dňa 24.2.2015.

Z oznámenia o zosplatnení tohto úveru zo dňa 4.5.2011 vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok č. 26,27,28, a následne z tohto dôvodu žalobca v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Celý úver sa tak stal splatným dňa 25.5.2011.

Súčasťou zmluvy sú aj zmluvné dojednania, ktoré sú napísané malým drobným písmom na formulárovom tlačive, nie sú podpísané oboma účastníkmi a odkazuje na nich zmluva v bodoch 9.5. a 14. Samotná zmluva je podpísaná žalovaným.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v tomto prípade poskytol žalobca ako veriteľ žalovanému úver vo výške 1128,59,- eur (reálne len sumu 1016,86 eur, lebo sumu 111,73 eur si započítal ako odplatu za služby), táto skutočnosť je zrejmá z karty klienta ako i samotnej zmluvy, so splatnosťou formou 30-tich mesačných splátok a celková zmluvná odplata, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť, t.j. úver + dohodnuté úroky ako odplata za úver je vo výške 2.069,40 eur, pri predpokladanej RPMN za úver 68,21 %, ročnej úrokovej sadzbe úveru 68,85 % a priemernej RPMN za úver 34,92 %.

Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 1.12.2014 uviedol, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1128,59 eur, pričom predmetom konania nie je zaplatenie žiadnych iných poplatkov či nárokov, ako sú zahrnuté v splátke - splátke istiny a úroku. Žalobca poukazoval na to, že výška odplaty za úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovom úvere je v súlade s platnou právnou úpravou, a teda nemôže ísť o žiadny rozpor so zákonom.

Následne v podaní doručenom súdu dňa 2.3.2015 žalobca uviedol, že žalovanému bolo reálne vyplatených 1016,86 eur po odpočítaní úhrady za dohodu o poskytnutí služby dňa 16.12.2008 a do podania žaloby uhradil celkom 25 splátok vo výške 68,98 eur a časť splátky vo výške 27 eur.

Podľa ustanovenia § 497 odsek 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 odsek 1 veta prvá Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa ustanovenia § 2 Zák. č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia § 3 odsek 1,2 zák. č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 1 zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 2 zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ustanovenia § 4 odsek 3 zák. č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 54 odsek 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V tomto prípade je zrejmé, že predmetom konania je spotrebiteľský spor - poskytnutie peňažného úveru, kde súd z úradnej povinnosti musí použiť normy spotrebiteľského práva, ako aj ostatné právne normy, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie a to bez ohľadu na to, či sa jedná napríklad o tzv. absolútny obchod a podobne. Normy spotrebiteľského práva sú špeciálnymi aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku a iným normám. Súd má ex offo podľa slovenského a európskeho práva o ochrane spotrebiteľa zabezpečiť jeho ochranu aj v rámci súdneho konania. Toto je aj v súlade s judikatúrou EÚ a aj súdov Slovenskej republiky (pozri napríklad uznesenie Ústavného súdu SR, sp.zn. ÚS 402/2013-10 z 19.6.2013).

Súd žalobu zamietol a to z dôvodu, že dohodu o reálnej odplate za poskytnutý úver v takejto výške ako je to uvedené v tomto prípade, kde ročná úroková sadzba úveru je 68,85 % predpokladaná RPMN za úver je 68,21 % a priemerná RPMN za úver 34,92 % je absolútne neplatnou dohodou, a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi a v súlade s § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka sa takto absolútne neplatne dojednaným právam neposkytuje právna ochrana, pretože by to bolo v rozpore so zákonom.

Takáto výška ročnej úrokovej sadzba viac ako viacnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytnuté bankami v čase uzatvorenia zmluvy, a preto je neplatná aj podľa ustanovenia § 53 odsek 6 Občianskeho zákonníka. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Z tohto dôvodu je takáto dohoda o odplate za úver neplatná aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Vzhľadom na judikát Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/26/2011 ide o absolútnu neplatnosť dohody o úrokoch, tieto sú neplatné v celom rozsahu a nie je možné ich teda modifikovať.

Dobrymi mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.

zn. 6C/126/2012 zo 7.5.2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009, rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15.12.2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 12.10.2011, 3Co/67/2012 z 24.10.2012.

Podľa ustanovenia § 451 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako je majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V konaní bolo preukázané, že žalovaný ku dňu podania žaloby vrátil žalobcovi sumu 1751,50 eur, čo vyplýva zo žalobcom predloženej karty klienta aj z vyjadrenia žalobcu zo dňa 24.2.2015, pričom reálne žalobca poskytol žalovanému len sumu 1016,86 eur (1128,59 úver - 111,73 eur započítaná odplata za poskytnuté služby pri uzavretí zmluvy). Z toho je zrejmé, že žalovaný zaplatil žalobcovi viac ako mu tento reálne poskytol, a preto na strane žalovaného nedošlo ani k vzniku bezdôvodného obohatenia. Z tohto dôvodu súd nemohol priznať žiadnu sumu žalobcovi ani z tohto titulu.

Pri peňažných úveroch, resp. pôžičkách je samozrejmé, že sa poskytujú za odmenu, pričom touto odmenou je spravidla zmluvný, resp. dohodnutý úrok, ktorý vyjadruje odmenu za poskytnutý úver. V tomto prípade predstavuje táto dohodnutá zmluvná odmena neprimerane vysokú odmenu, a preto je takáto dohoda o tejto odmene absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Ustanovenie § 39 OZ je možné použiť v akomkoľvek právnom spore, ak sú na to splnené zákonom predpísané podmienky.

Z tohto dôvodu takéto dojednanie v zmluve o revolvingovom úvere a v zmluvných dojednaniach považuje súd pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné, pretože odmena je zjavne vyššia ako bola priemerná úroková sadzba poskytovaná obchodnými bankami v uvedenom období za obdobný úver. V danom prípade sa nejedná o primeranú výšku odplaty (odmeny) za poskytnutie peňažnej istiny dlžníkovi a nejde o zhodnotenie, ktoré je obvyklé. Za neprimeranú, a preto odporujúcu dobrým mravom je taká výška odmeny, resp. úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania úveru, určenú najmä s prihliadnutím najvyšším úrokovým sadzbám, ktoré uplatňujú banky pri poskytovaní obdobných úverov alebo pôžičiek. Uvedené právny názor je v zhode aj s právnym názorom už vyjadreným napr. v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26.4.2012, sp. zn. 5Cdo/26/2011.

Súd ešte poukazuje na to, že celá zmluva o revolvingovom úvere ako aj zmluvné dojednania sú na predpísaných žalobcom pripravených formulároch - tlačivách, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť, sú vopred pripravené, s drobnými písmenami a po dopísaní údajov, resp. konkrétnych čísiel sa podpisujú bez možnosti zmeny zmluvných dojednaní zo strany spotrebiteľa. Zmluvné dojednania s drobnými písmenkami pritom ani nie sú podpísané účastníkmi, hoci napríklad na dojednanie o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma a dohoda oboch strán.

Je nemysliteľné, aby žalobca reálne poskytol ako v tomto prípade žalovanému sumu 1016,86 eur, avšak dojednal si celkovo vrátiť sumu vo výške 2.069,40 eur, pričom v zmluve udáva úver vo výške 1.128,59,- eur, no z tejto sumy si hneď započítal pri uzatvorení zmluvy, resp. pri poskytnutí úveru odplatu za službu vo výške 111,73 eur. Žalovaný ako dlžník pritom podľa zmluvy mal zaplatiť spolu sumu 2.069,40 eur a v prípade porušenia aj sankcie (zmluvné pokuty, úroky z omeškania) už z tejto celkovej sumy, resp. z jej neuhradenej časti, hoci mu bola reálne poskytnutá pri uzatváraní zmluvy len suma 1.016,86 eur a to bez akéhokoľvek podnikateľského rizika a protihodnoty zo strany žalobcu ako veriteľa. Súd teda uzatvára, že považuje túto zmluvu v časti o dojednaní o zmluvnej odmene a v nadväznosti na to aj v časti o RPMN za absolútne neplatnú a teda v zmluve nie je riadne uvedené RPMN, ako aj ďalšie podstatné náležitosti, a preto sa považuje, že žalobca má nárok len na vrátenie reálne poskytnutej istiny bez poplatkov, úrokov a sankcií, a to z titulu bezdôvodného obohatenia. Keďže však žalovaný zaplatil žalobcovi viac ako mu tento reálne poskytol, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania medzi účastníkmi súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a hoci bol žalovaný v konaní úspešný, súd mu trovy konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli a žiadne si ani neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odsek 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.